

- зниження рівня стресу — на 57 %;
- постановка більш масштабних цілей — на 62 %;
- нові позитивні звички — на 73 %;
- особисті успішні стратегії — на 62 %;
- розкриття у собі більшого потенціалу — на 53 %;
- збалансована життя — на 60 %;
- якість життя (насолюда, задоволення, радість, любов, щастя) — на 59 %;
- впевненість у собі — на 52 %;
- гармонізація відносин, EQ — на 68 %.

Дослідження Міжнародної Асоціації менеджменту персоналу показують, що продуктивність праці збільшується на 86 % у разі комбінування тренінгів з коучингом, і лише на 22 % у випадках, коли проводяться тільки тренінги.

*Кицак Т.Г., к.е.н., доц.
Коваленко І.Ф., к.е.н., доц.*
кафедра управління персоналом та економіки праці

УДОСКОНАЛЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ МЕТОДОМ ІНТЕРАКТИВНОЇ ДИСКУСІЇ

Одним із головних завдань удосконалення навчального процесу в освітній системі класичного університету є створення умов для формування у студентів професійних компетенцій у межах фахової підготовки.

Актуальність даного процесу полягає в тому, що глобальні виклики формують нові вимоги до елементного наповнення трудового потенціалу персоналу, головними якими мають бути не тільки знання, якими володіє працівник, а й уміння виконувати певні дії, які будуть необхідними для забезпечення якості та ефективності виробничого процесу.

Уміння та знання є компетенціями, які студент має набуті в процесі навчання перш за все, щоб мати конкурентну перевагу на ринку праці та ефективно реалізувати свій людський капітал і трудовий потенціал. Це сприятиме тому, що навчальний процес стане більш вмотивованим, безперервним, прозорим, гнучким і мобільним. Якість отриманих знань і практичного досвіду для студентів матиме тенденцію до підвищення за різними напрямками.

Інноваційний розвиток навчального процесу на основі компетентісного підходу можливо практично реалізувати, перш за все, завдяки інтерактивним методам навчання.

Інтерактивні методи навчання — це взаємопов'язана спільна діяльність викладача та студента, за умовами якої всі учасники навчального процесу взаємодіючи один з одним, обмінюються інформацією, спільно вирішують проблеми, моделюють ситуації, оцінюють дії один одного і свою власну поведінку, занурюються в реальну атмосферу виробничих ситуацій та шукають перспективні напрями щодо їх ефективного вирішення.

Вагомими позитивними аспектами використання інтерактивних методів є формування у студентів пізнавального досвіду, в процесі активної та продуктивної взаємодії з викладачем, різними джерелами інформації, в ході спільної взаємодії в студентському колективі.

Перспективною цінністю, яка виокремлює інтерактивні методи серед усіх інших методів навчання є можливість формування ініціативного студентського середовища, яке стимулюватиме викладач за допомогою різноманітних засобів. Що, в свою чергу, вимагатиме від викладача уміння старанно та якісно планувати свою роботу, ефективно використовувати робочий час.

Щоб інтерактивний навчальний процес мав ефективність необхідно:

- регулярно оновлювати і використовувати електронні навчально-методичні видання;
- використовувати для проведення навчальних занять сучасні мультимедійні засоби;
- формувати відеотеки з курсами лекцій і бізнес-кейсами;
- проводити аудиторні заняття в режимі реального часу за допомогою Інтернету, коли студенти і викладачі матимуть можливість не тільки слухати лекції, але й обговорювати ту чи ту реальну практичну ситуацію, брати участь у дебатах і т.д.

Найперспективнішими інтерактивними методами навчання є наступні: мозковий штурм, або мозкова атака, коло ідей, мікрофон (вільне накопичення великої кількості ідей з певної теми, критичне їх осмислення); метод прогнозування або передбачення (за дидактичним матеріалом підтвердити чи заперечити гіпотезу, сформулювати тему заняття); дискусія, кути, ПРЕС-метод (послідовно студенти дають аргументовані відповіді на певне дискусійне питання, формують

спільну думку); групування, або асоціативний куш (встановлення асоціативних зв'язків між окремими поняттями для узагальнення теоретичного матеріалу, підбиття підсумків вивченої теми чи розділу); семінар-бесіда (студенти ставлять проблемні питання і шукають шляхи їх розв'язання); ділові ігри (відтворюється поведінка і робота конкретних працівників за фахом).

Але дані інновації неможливо ефективно впроваджувати без заходів по підвищенню кваліфікації викладачів — одного із найважливіших аспектів роботи вищого навчального закладу, що дозволить успішно розв'язувати завдання удосконалення викладацької майстерності науково-педагогічних працівників на рівні, що відповідає сучасним вимогам методичної та психолого-педагогічної роботи Університету.

Копитько Т.В., ст. викладач,

Лобанова В.А., ст. викладач,

кафедра ін. мов ф-ту управління персоналом та маркетингу

ЗНАЧЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Організація самостійної роботи студента вищого навчального закладу відіграє велику роль у його навчанні, а також у його науковій і творчій роботі. Від того, наскільки студент підготовлений і залучений до самостійної діяльності, залежать його успіхи в навчанні, науковій і професійній роботі. Сучасна середня школа стала більше уваги приділяти розвитку навичок самостійної роботи, але, на жаль, можна констатувати, що значна частина студентів-першокурсників вчиться нижче своїх здібностей через відсутність навичок самоосвіти. Курс іноземної мови у вищому навчальному закладі сприймається студентами як продовження шкільної практики: пояснення матеріалу в аудиторії, виконання домашніх завдань, їх перевірка на наступному аудиторному занятті. Однак, вища школа відрізняється від середньої спеціалізацією, а будь-який фахівець, крім фундаментальних знань і професійних умінь у своїй галузі, повинен оволодіти навичками творчої та дослідницької діяльності для рішення проблем, що виникають. Крім того, самостійна робота має виховне значення: вона формує самостійність як рису характеру, яка відіграє важливу роль у структурі особистості сучасного спеціаліста вищої кваліфікації.

У світлі вимог до збільшення частки самостійної роботи студентів, перед кафедрою іноземних мов стоїть завдання розробки нового підходу до планування і контролю цього виду роботи. При цьому повинні враховуватися такі критерії:

- постановка навчальної задачі. Наприклад, при вивченні теми «Структура ринку» або «Види ділових організацій» студентам рекомендується ряд джерел — друкованих видань або інтернет-ресурсів — для самостійного вивчення та пошуку відповідей на поставлені питання. Крім навчальної мети, завдання повинно бути, безсумнівно, мотивованим. Без мотивації, тобто інтересу до поставленого завдання, такий вид роботи зводиться до формальної «відпрацювання» для отримання балів;

- застосування оптимальних способів вирішення задачі. Існує відмінність між виконанням завдання під керівництвом викладача і самостійними її формами. На ранніх етапах дається завдання типу «При вивченні даного матеріалу / перегляді даного відео знайдіть відповіді на наступні питання», тобто викладач веде студентів від поняття до дійсності. При більш розвинених навичках самостійної роботи повинні частіше застосовуватися завдання, спрямовані на розвиток вмінь постановки завдання і формування певного поняття шляхом самостійної роботи з навчальними матеріалами і засобами в результаті логічного аналізу джерел інформації;

- здійснення контролю і оцінки за ходом і результатом розв'язання задачі. Важливе значення при цьому має формування навичок у студента спочатку контролю і оцінки власної роботи під керівництвом викладача, а потім самоконтролю і самооцінки самостійної освітньої діяльності.

Зважаючи на викладене, кафедра розробляє:

- завдання різного виду для самостійної роботи;
- теми рефератів /есе/, презентацій;
- інструкції та методичні вказівки до виконання самостійних домашніх завдань;
- списки обов'язкової та додаткової літератури.

Позитивним моментом є те, що самостійна робота — це вибіркова складова, тобто викладач має можливість рекомендувати, а студент вибирати вид самостійної роботи залежно від рівня підготовки. Необхідно пам'ятати, що всі види самостійної роботи виконують свої функції і одна-